

1972 டிசம்பர் 15]

(4) 1972ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/72).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

1919ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) 5-ஆவது பிரிவில் விதிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தில் 120 உறுப்பினர்கள் உள்ளனர் என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவர். மாநகரம் 120 டிவிஷன்களாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 45-வது பிரிவு வகை செய்கிறது. சென்னை மாநகரின் நகராட்சிக் காரியங்களுக்காக மேற்செரன்ன சட்டத்தின் 6-வது பிரிவின்கீழ் வட்டம் (சர்கிள்) என்பது சென்னை மாநகரத்திலுள்ள தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையை ஒட்டி வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1967-ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னர் சென்னை மாநகரின் சட்ட மன்றப் பேரவை தொகுதிகள் 10 மட்டுமே இருந்தன. அந்த வகையில் 10 வட்டங்களும், ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் 10 டிவிஷன்கள் வீதம் 100 டிவிஷன்களும் இருந்தன. தேர்தல் தொகுதிகள் எல்லை வகுக்கும் ஆணைக் குழுவால் தொகுதிகள் வரையறுக்கப்பட்டதின் விளைவாக சென்னை மாநகருக்கான சட்டப் பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 10-லிருந்து 12-ஆக உயர்ந்தது. எனவே, 1967-ல் மூலச் சட்டத்தைத் திருத்த தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு 7-வது சட்டத்தின் வாயிலாக டிவிஷன்களின் எண்ணிக்கை 120 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 5-வது பிரிவால் வரையறுக்கப்பட்ட மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையும் 120 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. தற்போது சென்னை மாநகரில் 12 வட்டங்களும் 120 டிவிஷன்களும் உள்ளன. தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு 22-வது சட்டதால், வட்டம், மத்தியக் குழுக்கள் இவற்றிற்குப் பதிலாக அவ்வட்டச் செயல்களுக்கான குழுக்களை (பேங்க்ஷனல் கமிட்டி) அமைத்துக் கொண்டதன்மூலம் சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாக அமைப்பு மாற்றப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் தற்போது தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றி பின்வரும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளது—

(1) வட்டங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும், சட்ட மன்றம் பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கைக்கு நிகரான வட்டங்கள் அமைக்கும் கொள்கையும் கைவிடப்பட வேண்டும்.

(2) மாநகராட்சி டிவிஷன்களின் எண்ணிக்கை 120-ல் இருந்து 150 ஆக உயர்த்தப்பட வேண்டும். அரசு மேற்சொன்ன கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டத்திலுமுள்ள வாக்காளர்களின்

* 241-244-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு VII ஆக அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது.

198 1972-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 48/72)

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1972 டிசம்பர் 15]

எண்ணிக்கை ஒரு சீராக இருக்குமாறு செய்வதற்காக பெரும்பாலும் மாநகராட்சி டிவிஷன்கள் அனைத்தின் எல்லைகளையும் மாற்றியமைப்பது அவசியமெனக் கருதப்படுவதால், அதற்கிணங்கச் சட்டத்தைத் திருத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதன் விளைவாக, மாநகராட்சி மன்றத்திலுள்ள அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களின் குறைந்த அளவு எண்ணிக்கையை 12-லிருந்து 15-ஆகவும் பெண் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 6-லிருந்து 8-ஆகவும் உயர்த்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் மாநகராட்சிக் கூட்டத்திற்கான குறையெண் 33 என்றிருப்பதை 50 ஆக உயர்த்தவும் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1919-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) 6 (1) பிரிவைச் சேர்ந்த (2) (d) உட்பிரிவும், 1972-ஆம் ஆண்டு மதுரை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 15/1971) 9-வது பிரிவைச் சேர்ந்த 3 (d) உட்பிரிவும், மாநகராட்சியின் கணக்குகள் குறித்து நிலைக்குழு நகராட்சி சொத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள இழப்பெதுவும் அல்லது காலப் போக்கில் ஏற்படும் மதிப்புக் குறைவு எதுவும் மீட்க முடியாதது என்று அக்குழு கருதினால் அத்தொகையை மட்டும் கணக்கிலிருந்து நீக்கிவிட கணக்குகள் நிலைக் குழுவுக்கு அதிகாரமளிக்கின்றது. சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்த வரையில், இதற்குத் தொகை வரம்பு எதும் இல்லை. ஆனால், மதுரைமாநகராட்சியைப் பொறுத்தமட்டில், ரூ. 1,000 வரைக்கு மட்டுமே இவ்வாறு நீக்கலாமென இவ்வதிகாரத்திற்கு வரம்பு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநகராட்சிக்குச் சேர வேண்டிய ஏதாவது வரி, கட்டணம் அல்லது ஒப்பந்தமொன்றின் கீழ் அல்லது பிற வகையில் மாநகராட்சிக்குச் சேர வேண்டிய ஏனைய தொகை அல்லது அவை தொடர்பாகச் செலுத்தத் தக்க ஏதாவது தொகை வசூலிக்கப்பட முடியாதென்று மேற்சொன்ன குழுவுக்குத் தோன்றினால், அவற்றைக் கணக்கிலிருந்து நீக்கிவிட மேற்சொன்ன விதித் துறைகள் அக்குழுவுக்கு அதிகாரமளிக்கவில்லையாதலால், தமிழ்நாடு 1919-ஆம் ஆண்டு 4-வது சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு 15-வது சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு 1920-ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தில் (தமிழ்நாடு சட்டம் 5/1920) அடங்கியுள்ள நிதித் துறை நகலையொட்டி, அவற்றிற்கு கணங்கத் திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

இச்சட்ட வரைவு மேற்சொன்ன நோக்குகளை ஏற்க விழைகிறது என்று கூறிக் கொண்டு இவ்வரைவினை இவ்வவையில் ஆய்விற்கு வைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

1972 டிசம்பர் 15]

*THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, the amendments to the Madras City Municipal Corporation Act are welcome from one point of view in 5-50
that it will give a great deal of emotional satisfaction that instead of பிற
having 120 Councillors, we will have 150 Councillors, and the smaller பகல்
the divisions, the greater will be the representative character of the
Councillors. So, Sir, purely from the point of view of the representative
nature of the Madras City Corporation, this is a Bill that
will certainly be welcomed. But, we should go a little
deeper than that and find out whether the people who are the rate-
payers in Madras City are satisfied with the performance and
conduct of our Corporations. In olden days, we had the system not
only of having elected members on the corporate body but of having
certain persons representing special interests. We had the
system of Aldermen being elected to the Council but because that
led to a certain amount of abuse, it was discontinued. We have come
to the system of entirely electing 120 members to the Corporation Council
and now it is going to be 150. Without decrying the system of repre-
sentative local Government, I would like to suggest to the Hon.
Minister that it might perhaps be considered, at the present moment,
after reviewing the activities of our local bodies, whether it would not
be desirable to have a certain number of people elected as representatives
of some special interests in the City, which are also very much concerned
with the administration of the Corporation, with the payment of the rates,
with the provision of amenities by the Corporation and with the efficient
management of the Corporation itself. When I refer to special interests,
Sir, I refer not only to the various industrialists who have industries
located in Madras City but also such bodies which are representative
of transport, of commerce, Port Trust and other special interests,
which should, in my opinion, find a place on the corporate Body.
Of course, there are many who may question the suggestion because
these are days when special interests are not sought to be put on such
bodies. We, in the Legislative Council, Sir, have certain seats reserved
for special interests and in the Rajya Sabha also, there is provision for
nominating members to represent certain special interests. I think
it is high time, Sir, that at least 15 or 20 per cent of our local bodies,
not only in the Madras City Corporation and the Madurai City
Corporation but also other local bodies like Municipalities, should have
certain special interests represented. I am not, for a moment, suggest-
ing that the Government should have the power to nominate these
persons. We could have special constituencies electing certain special
representatives. As I said, a number of industries are located in
Madras City and they require water-supply, good roads, and other
amenities. But, there is nobody in the Corporation to
represent these industries. Our Councillors are there but they are

[THIRU A. R. DAMODARAN]

[1972 டி.சம்பர் 15]

not generally concerned with such wide-ranging things as provision of facilities and amenities. They are perhaps more concerned with the removal of encroachments or with the non-removal of such encroachments. Perhaps they are concerned, to a certain extent, with the rates that are fixed for properties, reduction or enhancement thereof. It is essential that in a big city like Madras or Madurai we should have all interests represented on it. Therefore, my humble suggestion to the Government would be to consider the desirability not of having power of nomination but of setting apart a certain number of seats, so that special interests might be represented. Perhaps a difficulty may arise in that these special representatives should not have the power of voting in a Mayoral election. We are not anxious for that. Let anybody be elected as Mayor by the elected Councillors. But, as long as suggestions made and criticisms levelled by such special representatives are taken into account by the Corporation, I think these representatives would be happy in that their interests are protected.

The other suggestion that I wanted to make was in relation to the power of write off that was given to the Standing Committees in the Corporation. Sir, even in big Corporations, where, out of the Board of Directors, a small committee of three directors may be formed to sanction contracts or to write off irrecoverable dues, there is always a certain limit fixed for such small bodies. The power now being vouchsafed places no limit on the amount of write off or remission of taxes, etc. I think this is a rather sweeping power. Sir, if the Hon. Minister felt that the amount of Rs. 1,000 as limit is very low, he could possibly have fixed it at Rs. 10,000 or at Rs. 15,000. But to give powers to the Standing Committee to write off lakhs of rupees of tax arrears may, in my opinion, lead to an abuse of power, because there is nothing like placing a subject before a general body when it would be fully debated in the Council. On the other hand, if it goes to a small body such as Standing Committee, there is every possibility that it may lead to abuse of power. I hope the Hon. Minister will consider this, because even in the case of Contract Committees in our local bodies, we had raised the limit from Rs. 1,000 to Rs. 5,000 when he brought an amendment three years ago. Therefore, I see no reason why such sweeping powers should be given to Standing Committees.

While I welcome the Bill generally, I would like to state briefly that members are very anxious that the administration of our Corporation should be improved to a vast extent. At present, Sir, I do not know whether it is due to lack of staff or lack of computer facilities—it is extremely difficult for us to approach the Madras Corporation or perhaps any other local body to get some over-payments refunded or to

1972 டிசம்பர் 15]

[THIRU A. R. DAMODARAN]

get birth certificates for our children. I remember, Sir, that four months ago I applied for the birth certificate of my son who is studying for his Matriculation—I did not get a birth certificate when he was born although he was born in Madras City. But the School authorities said that it would be safer to have a birth certificate, because the same is required in the case of Matriculation examination. I, therefore, applied to the Madras Corporation and it is now over four months, Sir. I do not know whether they have any doubts whether my son was born in Madras. Whatever it is, a great deal of delay occurs even in routine administrative matters, which, I think, should not occur in these days, when we should try to improve the efficiency of our administrative services. The same thing happens, Sir, when property tax assessments are made and when a certain over-payment is made, and it takes three to four years; there is not even a reply to our correspondence. Perhaps the Corporation officials are overloaded with duties and responsibilities and they have no time. But, I would request the Department of Rural Development and Local Administration to take a little more interest in the affairs of our Corporations and to see not only that the number of Councillors is increased, which, as I said, would give a certain amount of emotional satisfaction, but what is far more important is to streamline the administration, so that even routine matters are not neglected to the detriment of the tax-payers. Thank you, Sir.

6-00
பிற்
பகல்

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, சென்னை கார்ப்பொரேஷன் சட்டத்திலும், மதுரை கார்ப்பொரேஷன் சட்டத்திலும் சில திருத்தங்கள் செய்வதற்காக இம் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே 100 அங்கத்தினர்களாக இருந்தது 120 அங்கத்தினர்கள் ஆக்கப்பட்டது. அதை இப்பொழுது 150 ஆகக் கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதுதான் டிலிமிடேஷன் கமிஷன் சட்ட சபைக்கும் பார்லிமெண்டிற்கும், புதிய 1971 சென்சஸ்படி தொகுதிகளை மாற்றியமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. சட்டம் நேற்று பார்லிமெண்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. அது வந்தால் ஒருக்கால் சென்னை நகரத்திற்கு 14 அல்லது 16 ஸ்தானங்கள் ஆகலாம். அப்படி வந்தால் 150 என்பது பொருத்தமில்லாமல் போய் விடும். 160 ஆகச் செய்யவேண்டி வரலாம் அல்லது 140 ஆகச் செய்ய வேண்டி வரலாம். அதனால் இதை இப்போதே நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியமா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற பொழுதும், பிரேரேபிக்கும்பொழுதும், சட்ட சபைத் தொகுதிகளும் டிலிஷன் பிரிவினைக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்று எண்ணத்தில் இந்த மசோதா நீடிக்கும் என்று சொன்னார்கள். அது அவ்வளவு பொருத்தமா என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வெகுகாலமாக ஒரு சட்ட சபைத் தொகுதியில் 10 அங்கத்தினர்கள் என்று இருந்தார்கள். அப்புறம் அதை 12 ஆக ஆக்கி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1972 டிசம்பர் 15]

யிருக்கிறோம். இனி லோகல் ஜனத்தொகைப்படி சட்ட சபை ஸ்தானங்களை 15 அல்லது 16 ஆகக் கூட்டலாம். 15 ஆக வந்துவிட்டால் தகராறு இல்லை. சரியாகப் போகும். இல்லையென்றால் கஷ்டம் ஏற்படும் இன்னும் 15 ஆக்கினால், அதே மாதிரி எல்லாமாவட்டங்களிலும் கூட்டுப்படி ஏற்படும். இந்த ஒரு விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில், அது வரை பொறுக்கக்கூடாதா என்று அபிப்பிராயம் ஏற்படுகிறது. இல்லை, இந்த மாதிரி ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்பு தேவையில்லை. சட்ட சபைத் தொகுதிக்குத் தொகுதி தொடர்பு தேவை இல்லை. அது தனி, அது தனியாக இருக்கட்டும். 2½ டிவிஷன் 3½ டிவிஷனுக்கு ஒரு அங்கத்தினர் என்று போடலாம். 10, 15 டிவிஷன் என்று இருந்தால் அது எவ்வளவு சரியாகும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது, ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினருக்கும் பெண்களுக்கும் இப் பொழுது உள்ள சட்டப்படி ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர் 12 பேர் இருக்க வேண்டியது அவசியம். பெண்கள் 6 பேர் அவசியம் கார்ப்பொரேஷனில் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. பொதுத் தொகுதியில் அவர்கள் நின்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டும். அப்படி வரவில்லை என்றால், அவர்கள் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று இருப்பதனால் யாரும் அந்தத் தொகுதியில் போட்டி போட முன் வருவதில்லை. எப்படியாவது செல்லில்லாமல் தேர்தலில் போட்டி யிடாமல், லேசாக நியமனம் செய்யப்பட்டு வந்து விடலாம் என்ற எண்ணத்தில் போட்டி போட வருவதில்லை. அது ஒரு காரணம். 'ரேர்' ஆக ஒருவர் இருவர் தேர்தலில் நிற்க வருகிறார்கள். ஆகையினால் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் 10 வருஷத்திற்கு முன்பு இருந்தது போல, இரட்டை மெம்பர் தொகுதிகள் ஏற்படுத்தலாம். இப் பொழுது அதைக் கூட 15 ஆகவும் 8 ஆகவும் அதிகப்படுத்த இந்த மசோதாவில் இடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். 12ஐ 15 ஆகவும், 6-ஐ 8 ஆகவும் கூட்டுவது நல்ல ஏற்பாடுதான். ஆனால், அந்த 15, 8, 23 ஸ்தானங்களை ஏதாவது டிவிஷனில் இணைத்து இரட்டை மெம்பர் தொகுதியாக ஆக்கி ஒரு பொது அங்கத்தினர், ஒரு ரிசர்வ் அங்கத்தினர் இரண்டு பேரும் நின்றுதான் வர வேண்டுமென்று வைத்துவிட்டால், கண்டிப்பாக தேவையான எல்லோரும் தேர்தலில் வந்து விடுவார்கள். அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமற் போகும். நியமனம் வரும்பொழுது அவர்களைப் போடவில்லை, இவர்களைப் போட வில்லை என்று ஆளும் கட்சியாக தற்போது இருக்கும் உங்களுக்கு மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சியிலிருக்கும் எங்களுக்கும் இந்தத் தலைவலிதான். நாளைக்கு ஆளும் கட்சியாக யார் வந்தாலும், இதை நிலைதான் வரும். ஆகவே, யாருக்கும் அது இல்லாமல் எல்லோரும் தேர்தலில் அவசியம் வந்து நிற்க வழியாக 23 ஸ்தானங்கள் இரண்டு மெம்பர்கள் தொகுதியாகவும், 15 ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர் அல்லது ஷெட்யூல்ட் ட்ரைபுகள் சேர்ந்த 15, பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் 8, இந்த 23 ஸ்தானங்கள் இரட்டை மெம்பர் தொகுதியாக தேர்தலுக்கு நிர்ணயிப்பது நல்லது அல்லவா? ஜனநாயக மரபு தேர்தலில் நின்று வருவது. அப்படி ஏற்பாடு செய்தால், என்ன

1972 டிசம்பர் 15]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

குறை? முன்பிருந்த அரசாங்கம் அப்படிச் செய்து விட்டது. ஆகவே, தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று இதற்கு பதில் சொல்லத் தேவையில்லை. எவ்வளவோ செய்கிறோம். அது மாதிரி இப்பொழுது தேர்தலில் கஷ்டம் வரும்படி செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பார்ட் 3-ல் மூன்றாவது ஷரத்தில் ஸ்டாண்டிங் கமிட்டிக்கு, சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு லிமிட் வரையறை இல்லாமல் எவ்வளவு தொகையானாலும் அவர்கள் 'ரைட் ஆஃப்' செய்வதற்கு ஏற்கெனவே இடமிருந்தது. ஆனால், மதுரை கார்ப்பொரேஷனில் மட்டும் 1,000 ரூபாய் என்று வரையறை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வரையறையை எடுத்துவிடுகிறோமென்று சொல்லுவது நல்லதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் சிரமம். அவர்கள் நன்மையை முன்னிட்டும், எங்கள் அரசியல் கட்சி நன்மையை முன்னிட்டும் சொல்லுகிறோம். 'பிரஷர்' அதிகமாகும். உதாரணமாக, பொருள் காட்சி நடக்கிறது என வைத்துக்கொள்ளுவோம். வேண்டியவர்கள் குத்தகைக்கு எடுக்கிறார்கள் கார்ப்பொரேஷனில் இருந்து. கடைசியாக 4 நாளைக்குச் போர்த்து நஷ்டம் 10,000 அதைத் தள்ளிக்கொடு என்பார்கள். இதற்கு இன்று கொடுக்கும்படி வரும். கொடுக்க வேண்டியது அவசியமிருந்தால், தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால், அந்த ஒரு பொறுப்பை பொறுக்கக் குழுவிற்குக் கொடுப்பது அவசியமா? அப்படி ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட தொகைக்கு மேல் அதிகமாகத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக் வேண்டுமென்ற வது ஒரு விதி இருந்தால் நல்லல்லவா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எதோ சென்னையில் இல்லை, வரையறை இல்லை. ஆகவே, மதுரைக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லுவது அமிகல்ல. சென்னைக்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து வரையறை செய்துவிடுவது தான் சரி. அது இல்லாமல், சென்னையில் இல்லை, ஆகவே மதுரையில் வரையறை இல்லை என்று இல்லாமல் அந்தத் தொகையையும், தள்ளுபடி 'ரைட் ஆஃப்' செய்ய இடம் கொடுப்பது நல்லதல்ல. இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இவ்வளவு தாராளமாக அதிகாரம் கொடுப்பது நல்லதல்ல. வரையறை செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

6-10
பிற்பகல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தச் சட்ட வரையை, பொதுப்பாடையாக வரவேற்று, கருத்துக்களை வழங்கிய உறுப்பினர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே, முதலிலே 50 தொகுதிகளாக இருந்து, அது நூறாகி, 120 ஆகி, இப்போது 150 ஆக ஆக்க வேண்டிய கட்டத்திற்கு, அதனுடைய மக்கள் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறதென்பதை உணர் வேண்டும். சென்னையில் இருக்கிற ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 20,000-க்கும் மேற்பட்ட வாக்காளர்கள் இருக்கிற படியால், உறுப்பினர்கள்,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1972 டிசம்பர் 13]

சில பல தொகுதிகளில் இன்றைக்குக் காரியங்களைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, 150 தொகுதிகளாக்கினால்தான், அந்தந்தத் தொகுதிகள் சார்பாக, தகுந்த நடவடிக்கைகளை உறுப்பினர்கள் எடுத்து, தங்கள் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்ற முடியும். எனவே தான் மாநகராட்சி மன்றத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டு, அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அடுத்த ஆண்டு இறுதியிலே நாம் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்பதால், இப்போது கொண்டுவரப்படுகிறது. 1968-லே மாநகராட்சி யினுடைய தேர்தலை நடத்தினோம். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். அப்படி நடத்த முடியுமா என்று எனக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இதில் பல காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றி, அதற்கென்று தனி அதிகாரிகளையும், அலுவலர்களையும் நியமித்து, அவர்கள் அதை ஆராய்ந்து, இந்த 150 டிவிஷன்களை எப்படிப் பிரிக்கலாம் என்று ஆராய்ந்து, தொகுதிகளைப் பிரித்ததற்குப் பிறகு, மாநகராட்சியின் ஒப்புதலுக்கு வைக்கவேண்டும். பிறகு அவர்கள் பார்த்து தேர்ந்தெடுத்து அரசுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அப்படி அரசுக்கு வந்த பிறகு, அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும். பிறகு ஆட்சேபணைகளுக்கெல்லாம் இடம் கொடுத்து, அதில் வரக்காளர்களின் கருத்தையும், உறுப்பினர்களின் ஆட்சேபணைகளையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதற்கு சம்மதம் கடைத்த பிறகு, மாநகராட்சியின் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். எனவே, இப்போதே நாம் வேலைகளைத் துவக்கினால்தான், அடுத்த ஆண்டு இறுதிக் குள்ளாக இந்த 150 வட்டங்களை அமைக்க முடியும். ஏற்கனவே சென்னை நகரில், 62-வது சட்டப்படி, ஒவ்வொரு சட்டமன்றத் தொகுதியையும் ஒரு சர்க்கிளாக வைத்து, 10 வட்டங்கள் அந்த சர்க்கிள்டன் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தேர்தல் தொகுதிகள் எல்லை வகுக்கும் ஆணைக் குழு வால் தொகுதிகள் வரையறுக்கப்பட்டதன் விளைவாக, மாநகராட்சி யினுடைய தொகுதிகள் 120 ஆக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது சட்டமன்ற அடிப்படையில், மாநகராட்சியினுடைய வட்டங்களை வைக்காத காரணத்தால், சட்டமன்றத் தொகுதியை அடிப்படையாக வைத்து, இந்த வட்டங்களைப் பிரிக்க வேண்டாமென்று மாநகராட்சி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சட்டமன்றத் தொகுதிகளுக்கும் வட்டங்களுக்கும் ஒரு தொடர்பு இருந்தால்தான், பணியாற்றுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். சென்னை மாநகரைப் பொறுத்த வரை, 15 சட்டமன்றத் தொகுதிகள் ஏற்கப்பட்டுவிடுமேயானாலும் கூட, அதற்கேற்றாற்போல், சட்டப்படி பிரித்துவிடலாம். நாம் நிர்வாக சௌகரியத்தை யொட்டி, 10, 10 வட்டங்களை ஒவ்வொரு சட்டமன்றத் தொகுதிக்கும் அமைத்துக் கொள்ளலாம். பதினைந்து என்று வருமா, 16 என்று அமையுமா என்று தெரியவில்லை. இப்போது 'டி-லிமிடேஷன் கமிட்டி' போட்டதற்குப் பிறகு எவ்வளவு இடங்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இப்போது 39 பாராளுமன்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. அவை 41 இடங்களாக வரக்கூடும். ஆனால் 41 இடங்களை அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 41 பாராளுமன்ற

1972 டிசம்பர் 15]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இடங்களென்றால், அந்த இடங்களை அப்படியேதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் கீழே இருக்கிற இடங்களை நம்முடைய விருப்பப்படி சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பாராளுமன்றத் தொகுதியின் கீழ் ஏற்கனவே 5 சட்ட மன்றத் தொகுதிகள் என்று வைத்திருக்கிறோம். சென்ற தடவை 6 தொகுதிகளாக ஆக்கினோம். சில மாநிலங்களில் பாராளுமன்றத் தொகுதிக்குக் கீழே 7 சட்டமன்றத் தொகுதிகளும், சில மாநிலங்களில் 8 தொகுதிகளும், சில மாநிலங்களில் 9 தொகுதிகளும் கூட வந்து சேருகின்றன. பத்து தொகுதிகள் கூட சில மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் 6 என்று வைத்திருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறியது போன்று அப்படி ஒரு அமைப்பு வருமேயானால், நல்லது. வெளியிடங்களில் கூட சட்டமன்றத் தொகுதிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கூட துண்டாடப்படுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு சில கிராமங்கள் துண்டாடப்பட்டு, சில பகுதிகள் ஒரு தொகுதிக்குப் போய்விடுகிற நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, கூடுமான வரையில், ஊராட்சிய ஒன்றியப் பகுதிகள் எல்லாம் ஒரு தொகுதிக்குள் அடங்குகிற மாதிரி வருமா என்பதும் ஐயப்பாட்டிற்குரியதாக இருக்கிறது. அதை நாம் தனியாகக் கவனிக்க வேண்டும். இந்த 150 வட்டங்களாக ஆக்குவதன் நோக்கமே அதுதான். இதில் 12 இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அவர்களில் எவ்வளவு பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களோ, அவர்களைச் சேர்த்து 12 பேர் இருக்க வேண்டும். ஆக 12 பேரில், 6 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தால், மேற்கொண்டு 6 பேரை இந்த மாநகராட்சி மன்றத்திலே “கோ-ஆப்ட்” செய்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் பார்த்து 6 பேரைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கமோ, ஆணையரோ, மற்றவர்களோ நியமிக்க முடியாது. மாநகராட்சி மன்றம் பார்த்து, அவர்களை “கோ-ஆப்ட்” செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆகவே முன்னால் 12 இடங்கள் என்றிருந்ததை, 15 இடங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பழங்குடி மக்களுக்காக இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். அதே மாதிரி 6 இடங்கள் பெண்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று இருந்ததை, 8 ஆக நாம் இப்போது ஆக்குகிறோம். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் “எப்படியும் ‘கோ-ஆப்ட்’ செய்து வந்துவிடலாம்” என்ற தைரியத்தின் அடிப்படையில், பெண்களோ, மற்றவர்களோ, வராத நிலை ஏற்படும். அதற்கு வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். அதற்காக இரட்டை மெம்பர் தொகுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், இந்த 150 தொகுதிகளுக்குள்ளாக அடக்க வேண்டியவரும். அதிலே ஏதாவது இரண்டிரண்டு தொகுதிகளை எடுத்து, இரட்டை மெம்பர் தொகுதியாக்க வேண்டும். அதிலும் பல சிரமங்கள் எல்லாம் வந்ததன் காரணத்தாலே, அவைகளை நீக்கினோம். முன்பு சட்டமன்றத் தேர்தலிலேயும் இப்படி இரட்டை மெம்பர் தொகுதிகளை வைத்துப் பார்த்தோம். மாநகராட்சி மன்றத்திலேயும் இரட்டை மெம்பர் தொகுதி இருந்தது. அதிலே பல சங்கடங்கள் வருகின்றன. மேலும் இத் தொகுதிகளுக்கு மட்டும் குறிப்பிட்ட சலுகைகள், வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் வாக்க

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1972 டிசம்பர் 15]

காளப் பெருமக்களுக்கு, இரண்டு தொகுதிகளுக்கும் சேர்த்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய சிரமம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப் பல்வேறு கஷ்டங்கள் வந்ததன் காரணமாகத்தான் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒருவர் என்று ஆக்கினோம். ஆனால், சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்த வரையில்.....

திரு கே. ராஜாராம் : இப்போதும் முனிசிபாலிட்யில் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கனவே சட்டமன்றத் தொகுதியைப் பொறுத்து, அப்படி இருந்தது. அதையும் மாற்றினோம். மாநகராட்சியிலே அப்படி இருந்தது, அதையும் மாற்றினோம். ஆகவே, இதை மறுபடியும் 'காம்பரஹென்சிவ் பில்' வரும்போது மாற்ற முடியுமா என்பதைப் பற்றிப் பார்க்கலாம். 150 தொகுதிகள் ஆக்கிவிட்டு, பிறகு இது பற்றிப் பார்க்கலாம். இந்தக் கட்டத்தில் கூடச் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதிலும் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றனவென்ற காரணத்தால், இது குறித்து ஆலோசனை செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் 2, 2 தொகுதிகளைச் சேர்த்துப் பணியாற்ற வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதிலேயும் நிற்கிற வேட்பாளர்களின் ஜனநாயகத் தேர்தல் முறையையெல்லாம் நாம் கண்டிருக்கிறோம். அதிலே யார் இணைக்கப்படுகிறார்களோ, அவர் ரொம்ப சௌகரியமாக ஒருவருடைய தோளிலே உட்கார்ந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு, இரண்டு தொகுதியினுடைய பளுவனை ஒருவரே தாங்கக்கூடிய நெருக்கடி ஏற்பட்டதன் விளைவாகத்தான், ஒவ்வொரு தொகுதியாக வையுங்கள் என்ற கூக்குரலும் எழுப்ப வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதையெல்லாம் யோசித்துத் தான் இந்த நிலைமை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களே 'கோ-ஆப்ட்' செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதிலே ஏதாவது திருத்தங்கள் வர வேண்டுமென்றால், பின்னால் பார்த்து, எது சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைக் கவனித்து நாம் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, மாநகராட்சி மன்றத்தினைப் பொறுத்த வரையில், அதனுடைய வளர்ச்சியிலும், வசதியிலும், அக்கரையுள்ள பல்வேறு தரப்பினர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மாநகராட்சியினுடைய வளர்ச்சிக்குரிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் குறிப்பாகத் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் மற்றவர்களும் அதிலே இடம் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை எப்படி வைப்பது என்பதில்தான் பல இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்காக, தனியாக ஒரு தொகுதி, 'கான்ஸ்டிடியூன்சி' அமைப்பது என்றால், அதிலே பல இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படும். அதாவது வாக்காளர்களைச் சேர்ப்பது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்படும். அல்லது அவர்களுக்கென்று சில பல தொகுதிகளை ஒதுக்குவது பொருந்தி வராது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் செய்யலாம். இப்படிச் செய்வதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்,

1972 டிசம்பர் 15]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இப்போது 8 பெண்களைக் கட்டாயம் 'கோ-ஆப்ட்' செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது மாதிரி, 15 தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பழங் குடியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கட்டாயமாக 'கோ-ஆப்ட்' செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிற மாதிரி, இவர்களையும் 'கோ-ஆப்ட்' செய்து கொள்ளலாம். இப்படி வருபவர்கள், எக் காரணத்தைக் கொண்டும் மேயராகவோ அல்லது டெபுடி மேயராகவோ நிற்கக் கூடாதென்று அறிவிக்கப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த 'ஆல்டர்மேன்' மாதிரியாக்கி, அப்படி வருகிறவர்கள் மேயர் பதவிக்கோ, அல்லது துணை மேயர் பதவிக்கோ நிற்கக் கூடாதென்ற ஒரு விதியைச் சேர்த்துவிடுவோமேயானால், அதை மனதில் கொண்டு யாரும் அதிலே வந்து நுழைந்துவிடாமல் தடுப்பதற்கு வழி வகை செய்யலாம். ஆனால் அப்படிப் புகுத்த ஆரம்பித்தால், அது எங்கே போய் முடியுமோ என்பதிலேதான் சங்கடங்களெல்லாம் வருகின்றன. ஒரு தொழிற் துறைக்கு என்று கொண்டுவந்தால், அப்புறம் மற்றத் தொழிற் துறைகளுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். டாக்டர்கள் எல்லாம் சேர்ந்துகொண்டு எங்களுக்கு என்று வருவார்கள். எங்களுக்கு வேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் சொல்வார்கள். அதிலே என்னென்ன சங்கடங்கள் என்று ஆராயும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதைப் பற்றி எங்காவது வேறு பல நகராட்சி மன்றங்களைப் பற்றியும் ஆராயும்படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். வேறு எங்காவது தனிப்பட்ட மன்றங்களில்—பம்பாய், கல்கத்தா அல்லது வேறு மாநகராட்சி மன்றங்களில் அப்படியிருந்து சுமுகமாக இருக்குமானால், அதைக் கூட நாம் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். காம்பிரஹென்சிவ் பில்லிலே அதைப் பற்றி நாம் ஆராயும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு பல மாநகராட்சி மன்றங்களிலே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருக்குமானால், அதையும் யோசித்து நல்லதொரு முடிவைச் செய்யலாமென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

6-20
பிற்பகல்

இப்போது வரியைத் தள்ளிவிடுவதைப்பற்றி நிலைக் குழுவில் சில அதிகாரங்கள் வைத்திருக்கின்றோம். ஆனால் சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்த வரையிலும் ஒரு வரம்புக் கொள்கையிலே. மதுரை மாநகராட்சியில் ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்திற்கு வசிக் வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அதிலே எது வந்தாலும், கடைசியிலே அதற்கு ஒ.கே. கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்ற காரணத்தினால், ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் வரை வரம்பு என்று சொல்லுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எக்காரணம் கொண்டும் அந்தப் பணத்தை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கவே முடியாது என்ற நிலை அல்லது கட்டம் வருகிறபோது, இந்த நிலைக் குழுவிற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தள்ளிவிட அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனால் நினைத்தபடியெல்லாம் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால், தணிக்கையாளர்கள், ஆடிட்டர்கள் தள்ளிவிட்டது தவறு என்று சொன்னால், தள்ளிய குழுவினம்து சர்சார்ஜ் விதிக்க இப்போதே விதியிருக்கிறது. ஆகவே முறை தவறி ஒரு குழு முறையில்லாது ஒரு வருக்கு 2 லட்சம், ஒருவருக்கு 3 லட்சம் தள்ளிவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டாலும், அந்த ஒருவர் பற்றி "அப்ஜக்ஷன்" எழுப்பி

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1972 டிசம்பர் 15]

அதைத் தள்ளுவதற்கு காரணமாயிருந்தவர்களாய்து சர்சார்ஜ் விதிக்க நம் சட்டத்திலேயே இடம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அதைச் சலபமாக தள்ளிவிட முடியாது. ஏற்கனவே இந்தச் சட்டத்தில் வரி என்ற இனமில்லாமல் வரி பலவற்றைத் தள்ளலாம் என்று இருந்தது. அதனால் அதிலே தணிக்கையாளர்கள், ஆடிட்டர்கள் “அப்ஜக்ஷன்” கிளப்பினார்கள். “டாக்ஸ் என்று இல்லாத காரணத்தினால் டாக்ஸ் தள்ளப்பட உரிமையுண்டா?” என்று. சட்டத்திலே டாக்ஸ் என்று ஒரு பதம் இல்லை. வேறு பல தன்மைகளிலே இருக்கிறது. ஆகவேதான் “டாக்ஸ்” என்று இருந்தும், சில பேர் 10 ரூபாய், 20 ரூபாய், 30 ரூபாய் கூட கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது, அதைத் தள்ள வேண்டுமென்றால், அங்கே அப்ஜக்ஷன் வருகிறது.

டாக்ஸ் தள்ளும்படியாக எழுதுகிறீர்களே நீங்கள் ஏன் வரியைத் தள்ளுகிறீர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே இந்த டாக்ஸ் என்ற பதம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எப்படியிருந்தாலும் முறையாக அல்லாதவற்றைத் தள்ளிவிட எந்தக் குழுவிற்கும் உரிமையளிக்கப்பட வில்லை. அதன்மீது அப்ஜக்ஷன் கிளப்புவதற்கு வழிவகைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலைக் குழுக்களால், வரவே வராத இனம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, தணிக்கையாளர்களும் ஒப்புக்கொண்டு இது வராத இனம் என்று தள்ளப்படுகிறது. அந்தந்த ஆண்டிலேயே வராது—8 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் கழித்துத்தான்—அதைத் தள்ளிவிடுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதிலே அதிகக் கஷ்டங்கள் ஏற்படாது என்ற காரணத்தால், இருக்கிற அனுபவ முறைகளை வைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது.

* திரு கே. ராஜாராம் : வசூலிக்க முடியாத இனம் என்ற முறையில் தள்ளப்பட்டது என்பது ஒரு வகை. வசூலிக்க முடியும் அந்த நபரிடத்தில் என்று இருந்தும் கூட சில காரணங்களை முன்னிட்டு நஷ்டம் அடைந்து விட்டார், அதற்காக தள்ளுபாடு செய்கிறோம் என்று இருக்கவே கூடாது. அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால், அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றுத் தான் செய்ய வேண்டும். இதை விதிகளிலாவது வற்புறுத்த வேண்டும். இல்லையென்றால், லஞ்சத்துக்கு இடம் கொடுக்கும். தவறான எண்ணங்களுக்கும் இது இடம் கொடுத்துவிடும். அப்படியில்லாமல் இருப்பதற்கு ஏதாவது “செக்” இருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் இதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை, ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்குமேல் தள்ளுவதாக இருந்தால், அப்படி முடிவு செய்தால், அரசாங்கத்தின் அனுமதியை, அங்கீகாரத்தைப் பெற்று Rectify பண்ண வேண்டும் என்று அரசு விதி செய்தால், அது அமலுக்கு வரும். ஆகவே இந்த மாதிரித் திருத்தத்தைச் செய்வதால், தாமதமாகும், பழையபடி அசெம்பளிக்குப் போக வேண்டியிருக்கும் என்பதைத் தவிர்த்து விதிகளிலாவது அதை நிர்ணயிக்குமா என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1972 டிசம்பர் 15]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது “The sum is irrecoverable” என்றுதான் நாம் தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறோம். வசூலிக்கவே முடியாது என்பதைத் தான் தள்ள வேண்டுமென்று இருக்கிறது. வசூலிக்கக்கூடிய இனத்தைத் தள்ளிவிட முடியாது. அப்படித் தள்ளிவிட்டாலும்கூட, அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஒரு முறையிருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஆயிரம் ரூபாய் வரையறை மதுரை மாநகராட்சிக்கு இருக்கிறது. அது நகராட்சி மன்றமாக இருந்து மாறின காரணத்தினால் அந்த உச்சவரம்பு இருக்கிறது. அது இல்லாது சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும் கடைசியாக “இர்ரெகவரபில்” என்று சொல்லும்போது, ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் என்று வரம்பு இருந்து, அது பல கட்டங்களைத் தாண்டி இங்கே வந்து, நாம் மறுபடியும், அதற்கு இல்லையெனில், நீங்கள் வசூலித்துத்தான் தர வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய கட்டம் எந்த ஒரு பைலிலேயும் ஏற்படுவதில்லை. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே போனாலும்கூட அது “இர்ரெகவரபில்” என்று சிபாரிசு செய்துவிடுவார்களேயானால், அதை எப்படியாவது வசூலித்துத்தான் தீரவேண்டுமென்று திருப்பி அனுப்பக் கூடிய முறை இதுவரை ஒரு பைலிலும் இல்லை. கடைசியிலே அதை ஒ.கே. செய்ய வேண்டிய அவசியம்தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவசியமான கட்டம் வரையிலும் வரவேண்டியதில்லை என்பதற்காக அந்த உச்ச வரம்பு மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் இருக்க வேண்டாமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான விதி முறைகள் செய்யும்போது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுவதுபோல், ரொம்பச் சங்கடங்கள் இருக்குமானால், ஆட்சேபணை வருமானால், அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம் என்று சொல்லி, இந்தத் திருத்தத்தை வரவேற்று இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இந்த வார்டுகள் “ரீ டிஸ்டிரிப்யூஷன்”ஐ வரப்போகிற கார்ப்பொரேஷன் எலக்ஷன் முடிந்த பிறகு, அமல் நடத்தினால், நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த “ரீ டிஸ்டிரிப்யூஷன்” கார்ப்பொரேஷன் எலக்ஷன் வருவதற்குள்ளாக அவசரம் அவசரமாகப் பண்ணுவதைவிட, எலக்ஷன் காரியம் அப்படியே நடந்து கொண்டிருக்கட்டும்; இதை அமல் படுத்துவதை எலக்ஷனுக்குப் பிறகு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது ஒரு வட்டாரத் தலை, 20,000, 22,000, 24,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கடங்களை நீக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, மறுபடியும் அமல்படுத்துவது என்றால், 5 ஆண்டுக் காலம் ஆகும். 5 ஆண்டு என்று இப்போது தேர்தலுக்குக் காலம் வைத்துவிட்டோம். ஆகவே இப்போது எடுத்தால் இன்னும் ஒரு ஆண்டுக் காலத்திலேயே செய்து முடித்துவிட முடியும். இதற்கு அதிகாரிகளையெல்லாம் போட்டு, வார்டுகளைப் பிரிக்கின்ற

210 1972-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 48/72)

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1972 டிசம்பர் 15]

வேலைகள் நடந்து, வருகிற “அப்ஜக்ட்ஷன்”ஐ விரைவிலே தீர்த்துக் கொண்டுரை முடியும், அதை நிறைவேற்ற முடியும். இல்லாவிட்டால் அதிலே வேறு பல சங்கடங்களெல்லாம் ஏற்படக்கூடும்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி:

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 48/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2 லிருந்து 11 வரை, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை ஆகியவை, மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன் மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972-ஆம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/72) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.